

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11Csp/46/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117204011
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2117204011.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanej: I. K. rod. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX, prechodne bytom D. XXXX/XXA, U., o zaplatenie sumy 2.708,31 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie sa v časti o zaplatenie sumy 33,60 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 33,60 eura od 20.04.2014 do zaplatenia **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi sumu 1.974,62 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 1.974,62 eura od 20.04.2014 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 60,- eur splatných vždy do 28-teho dňa v mesiaci až do úplného uhradenia dlhu s tým, že v prípade omeškania sa s plnením čo i len jednej splátky stane sa splatným celý dlh.

III. Vo zvyšku sa žaloba **z a m i e t a**.

IV. Žalovaná je **p o v i n n á** nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 46% trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca (pôvodne Consumer Finance Holding, a.s.) sa žalobou zo dňa 16.02.2017, doručenou tunajšiemu súdu dňa 21.02.2017, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 2.708,31 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 20.04.2014 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Pôvodný žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe žiadosti žalovanej o poskytnutie pôžičky bola žalobcom dňa XX.XX.XXXX schválená žiadosť evid.č. XXXXXXXX, čím došlo k uzatvoreniu zmluvy o poskytnutí pôžičky, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej celkovú sumu pôžičky vo výške 4.472,28 eura. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 36 mesačných splátkach v sume 124,23 eura. Do dňa spísania žaloby žalovaná uhradila z vyššie uvedenej zmluvy sumu 1.025,38 eura. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, pôvodný žalobca dňa 26.02.2014 listom vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok a žalovanú upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, pôvodný žalobca dňa 19.04.2014 úver zosplatnil. Do dňa spísania žaloby žalovaná dlžné splátky neuhradila. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 2.708,31 eura. Pôvodný žalobca si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania, pričom si neuplatnil zmluvnú pokutu, ktorá je evidovaná v priloženom prehľade splátok a úhrad. Žalobca si zároveň uplatnil náklady spojené s vymáhaním pohľadávky v sume 33,60 eura. Ako dôkazy žalobca predložil

Zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky č. XXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, Všeobecné obchodné podmienky (VOP), potvrdzujúci list, Predžalobnú upomienku zo dňa 26.02.2014, fotokópiu doručenky, Prehľad splátok a úhrad, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 23.05.2017, Podací hárok.

3. Uznesením č.k. 11Csp/46/2017-19 zo dňa 31.07.2017 tunajší súd pripustil zmenu subjektu konania na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil pôvodný žalobca - spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a na jeho miesto vstúpil žalobca uvedený v záhlaví tohto rozsudku.

4. Žalovanej bola žaloba s prílohami doručená dňa 21.12.2017, k tejto sa písomne nevyjadrila, dôkazy neoznačila. Na pojednávaní k žalobe uviedla, že uzavrela predmetnú zmluvu, má viacero exekútorov, preto to nesplácala. Jeden čas bola aj bez práce, teraz už pracuje. Chcela by požiadať o splátky vo výške do 60,- eur mesačne.

5. Podaním zo dňa 20.02.2018, doručeným súdu dňa 21.02.2018, zobral žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 33,60 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 33,60 eura od 20.04.2014 do zaplatenia.

6. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

7. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

8. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

9. Súd v súlade s citovanými ustanoveniami konanie vo vyššie uvedenej časti vo výroku I. rozsudku zastavil, keď nebolo potrebné zisťovať stanovisko žalovanej k čiastočnému späťvzatiu žaloby, nakoľko k nemu došlo pred prvým pojednávaním.

10. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

11. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

12. Súd vo veci vykonal dokazovanie vyššie citovanými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom a výsluchom žalovanej (v zmysle § 295 CSP), keď pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil, pričom súhlasil s rozhodnutím v jeho neprítomnosti, a zistil nasledovný skutkový stav:

13. Právny predchodca žalobcu (spoločnosť Consumer Finance Holding a.s.) a žalovaná uzavreli dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky č. XXXXXXXX, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi pôžičku vo výške 3.000,- eur, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať v 36-ich mesačných splátkach vo výške 124,23 eura. Ročná úroková sadzba a RPMN boli dojednané vo výške 32,00%, priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 19,53%. Z článku 6 ods. 6.2 VOP vyplýva, že splátky sú splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Z článku 6 ods. 6.4 VOP vyplýva, že prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy. Z článku 12 ods. 12.2 VOP vyplýva, že klient ako aj spoločnosť sú oprávnení zmluvu kedykoľvek vypovedať bez uvedenia dôvodu. Žalovaná na uvedenú zmluvu zaplatila, vychádzajúc z Prehľadu splátok a úhrad, celkom sumu 1.025,38 eura. Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.02.2014 vyzval právny predchodca žalobcu žalovanú k úhrade nedoplatku s upozornením, že ak nedôjde k úhrade, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Upomienka bola dňa 06.03.2014 doručená žalovanej. Žalovaná dlžnú sumu neuhradila, z ktorého dôvodu právny predchodca žalobcu úver zosplatiť ku dňu 19.04.2014. Zmluvou o postúpení

pohľadávok bola pohľadávka ku dňu 18.05.2017 postúpená zo spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. na spoločnosť žalobcu.

14. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

15. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

16. Podľa § 494 OZ, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

17. Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

18. Podľa § 658 ods. 1 OZ, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

22. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

23. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (2)

24. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

26. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Právny vzťah založený zmluvou o pôžičke je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 657 a nasl.) a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zákona č. 129/2010 Z.z.), keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o pôžičke vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože jej bola poskytnutá pôžička za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 2 písm. a) a b) zák.č. 129/2010 Z.z.). S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat legi generali*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade sú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., má prednosť pred všeobecnou úpravou, súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi zmluvy podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

29. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli zmluvu o pôžičke, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, na základe uzatvorenej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebiteľský úver a žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Nakoľko zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Lehota splatnosti je určená iba určením mesiaca a roku, čo nemožno považovať za súladné s vyššie citovaným ustanovením. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, a síce výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška mesačnej splátky 124,23 eura bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku splátky istiny, výšku splátky úrokov a výšku splátky iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Dlžník musí mať od začiatku prehľad, z akých položiek pozostávajú jednotlivé splátky a ako dlho bude úver splácať, čo z jednotlivých splátok predstavuje istinu, koľko úrok a odmena veriteľa a kedy je v prípade riadneho splácania úveru splatná posledná splátka. Uvedené pritom nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keby z iných ustanovení zmluvy vyplývala výška úrokov a poplatkov. Účelom náležitosti ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ je teda informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, pretože potom je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a iné poplatky, teda odplatu veriteľa. Uvedené údaje zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu neobsahujú, ide pritom o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy. Rovnako v zmluve chýba náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, a síce údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, keď tento údaj nie je uvedený výslovne a zrozumiteľne, pretože nie je zjavné, ktorý z viacerých uvádzaných údajov tomuto zodpovedá.

30. Vo vyššie uvedenom prípade sa spotrebiteľský úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanej považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ (v znení účinnom v čase uzavretia

zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca, ktorý je v konaní aktívne legitimovaným z dôvodu postúpenia pohľadávky od právneho predchodcu, nemá nárok na zaplatenie úroku z pôžičky, poplatku za poistenie, ani žiadnych iných poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy pôžičky po odrátaní plnenia zo strany žalovanej.

31. K rozhodnutiu Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 pod zn. C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, súd uvádza, že predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere súd nevytýkal len absenciu výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ale aj neuvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a údaju o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ktoré sú ako náležitosti zmluvy o úvere upravené nielen v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ale aj v smernici 2008/48, pričom článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva neobsahuje všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Neuvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a neuvedenie údaju o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, preto aj v zmysle výkladu článku 23 smernice 2008/48, sa táto zmluva považuje za zmluvu o spotrebiteľskom úvere bez úrokov a poplatkov.

32. Ako už súd uviedol, v prejednávanej príhode sa spotrebiteľský úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanej považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd preto uznal za preukázaný len nárok žalobcu voči žalovanej na zaplatenie nevrátenej istiny pôžičky vo výške 1.974,62 eura (3.000,- eur - 1.025,38 eura), na zaplatenie ktorej sumy súd zaviazal žalovanú vo výroku II. rozsudku a vo zvyšku žalobu vo výroku III. zamietol.

33. Keďže žalovaná peňažný záväzok včas a riadne nespĺnila, vznikol žalobcovi nárok požadovať od žalovanej popri plnení istiny vo výške 1.974,62 eura i úrok z omeškania, nakoľko ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 20.04.2014, nakoľko k zosplateniu úveru došlo dňa 19.04.2014, čo medzi stranami ani nebolo sporné. Vychádzajúc z uvedeného má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda odo dňa 20.04.2014. Keďže súd dospel k záveru, že opodstatnená je požiadavka žalobcu len na zaplatenie sumy 1.974,62 eura, bolo možné priznať žalobcovi nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania len z tejto sumy. Žalovaná sa dostala do omeškania dňa 20.04.2014, keď výška základnej úrokovej sadzby k uvedenému dňu bola 0,25%. Žalobca tak má popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,25% (5 + 0,25 %) ročne zo sumy 1.974,62 eura od 20.04.2014 do zaplatenia.

34. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval žalobu za odôvodnenú len v časti o zaplatenie sumy 1.974,62 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 1.974,62 eura od 20.04.2014 do zaplatenia, preto jej vo výroku II. vyhovel, a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú vo výroku III. zamietol.

35. Podľa § 232 ods. 2 až 4 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.(2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.(3) Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.(4)

36. Vzhľadom k výške istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplateniu zaviazal súd žalovanú, k jej sociálnym pomeroch (z výsluchu žalovanej vyplýva, že žalovaná má hrubý príjem vo výške 560,- eur mesačne; má jednu vyživovaciu povinnosť; manžel je bez príjmu; nevlastní nehnuteľnosti, ani motorové vozidlo; má dlh v Poštovej banke vo výške 9.000,- eur, v Providente vo výške 679,- eur, v zdravotnej poisťovni vo výške 200,- eur; kvôli exekúciám sú jej vykonávané zrážky v sume 20,- eur mesačne, pričom zamestnávateľovi boli doručené ďalšie dve žiadosti na zrážky zo mzdy) a žiadosti žalovanej o možnosť plnenia v splátkach, mal súd za to, že je dôvodné povoliť žalovanej splácanie dlhu v splátkach po 60,- eur mesačne so

splatnosťou do 28. dňa v mesiaci s tým, že v prípade, že dôjde k omeškaniu s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh. Pri uvedenej výške splátky bude dlh zo strany žalovanej uhradený žalobcovi v primeranom čase (v súdnej praxi ustálenej dobe 3 roky od právoplatnosti rozhodnutia), pričom na ochranu žalobcu slúži strata výhody splátok v prípade omeškania sa žalovanej s plnením čo i len jednej splátky.

37. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

38. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

39. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

40. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

41. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP a § 256 ods. 1 CSP, keď žalobca procesne zavinil zastavenie konania v časti istiny 33,60 eura s príslušenstvom (zobral v tejto časti žalobu späť), pričom zo zvyšnej časti bola žalobcovi priznaná suma 1.974,62 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 73% a hrubý úspech žalovanej 27%, a teda konečný čistý úspech žalobcu je 46% (73-27). To v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanej na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 46% trov konania, o čom súd rozhodol vo výroku IV. rozsudku, keď v konaní nebol tvrdený a súd sám nezistil dôvod na postup podľa § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. K čiastočnému späťvzatiu žaloby a vráteniu súdneho poplatku súd uvádza, že rozdiel medzi súdnym poplatkom, ktorý bol uhradený (162,- eur) a súdnym poplatkom majúcim byť uhradeným po čiastočnom späťvzatiu žaloby (160, eur) predstavuje sumu 2,- eurá. Nakoľko sa však súdny poplatok vracia krátený o 6,70 eura, po krátení niet akého poplatku, ktorý by bolo možné žalobcovi vrátiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. a), m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).